

РОМЕО

О, нека —————>|

ме заловят и предадат на смърт!
Доволен съм, щом ти това желаеш.
Не, оня здрач - окото той не е
на утрото, а - лунно отражение.
Не чучулигата над нас сега
разлива в небесата песента си!-
Как бих желал аз да остана тук!-
О, смърт, ела! Щом Жулиета иска!-
Нали, душа, денят не е настъпил?

ЖУЛИЕТА

Не, не, настъпи! Тръгвай, бягай, бързай!
Чуй дрезгавия глас на чучулига
и нейните неблагозвучни песни!
А казват, сладкопойна че била!
Не е, щом песента ѝ ни разделя!
На жабата очите тя е взела -
поне да бе ѝ взела и гласа!
Прегръдките разплита тоя глас,
деня събужда, става смърт за нас.-
О, ние трябва да се разделим!

РОМЕО

Не светлина, пред мен е мрак и дим!

/Влиза Дойката в стаята./

ДОЙКАТА

- О, Жулиета!